

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Convulsio Calvniarvm Vlrichi Veleni Minhoniensis,
quib[us] Petru[m] nunq[uam] Romæ fuisse caullatur**

Fisher, John

Antvverpiae, 1522

Responsio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35690

de passione & resurrectione Christi, consequentibusque vir-
tutibus, quae vel per ipsum factae fuerant, vel per discipu-
los eius, in nomine eius fiebant, Et de eo quod certatim cres-
cente plurimorum fide deus crederetur, Tiberius ergo cum
suffragio magni fauoris retulit ad senatum, ut Christus de-
haberetur. Senatus indignatione motus, quod non sibi prius
secundum morem delatum est, ut de suscipiendo cultu prius ip-
se decerneret, consecrationem Christi recusauit, edicto quoque con-
stituit, exterminandos esse ex urbe Christianos, praecipue
cum & Seianus praefectus tyberii suscipiendae religioni obsti-
natissime contradiceret, Tiberius tamen edicto accusatoribus
Christianorum mortem comminatus est, de quo Tertullianus
in Apologetico aduersus gentiles modestius aliquando
loquitur. Tiberius (inquit) cuius tempore nomen Christianum
in seculum introiuit, aut nunciatum sibi ex Syria Palaestinaque,
illuc veritatem illius diuinitatis reuelarat, detulit ad Senatum,
cum praerogatiua suffragii sui, senatus, quia non ipse probauerat,
respuit, Caesar in sententia mansit, comminatus periculum
accusatoribus Christianorum. Omitto dicere quod scri-
bant Suetonius, & Plinius, hic in Christi, ille vero in Ti-
berii vita, quibus satis insinuat, tutam fuisse a Tiberii tempore
ad Neronis usque imperium, & sub eius imperio ad usque
Pauli aduentum, Christianam Romae religionem, Tertullianus
non ad stipulante, his verbis. Consulite commentarios vestros,
illuc reperietis primum Neronem in hanc sectam Caesari-
ano gladio ferocisse. Quare nullus mirari debeat tot fratres
Romae fuisse, qui Paulo venienti occurrerint, quoniam
ampliscente etiam illic pietate, ordinatione spiritus sancti,
nec presbyteri illis defuerant, uti Narcissus, Andronicus,
Iulias, & caeteri, quatenus nihil opus habuerint Petri prae-
sentiam desiderasse, quos deinde Paulus quoque ipse cum
per epistolam faciendorum admonuerat, tum praesentialiter
inuiserat, ut iam abunde in prioris nostri libelli particula
singula haec indicauimus.

RESPONSIO.

Objicit hic aduersarius sibi, quod neminem alium arbi-
tror obijcere voluisse. Neque enim ex hoc, vrgere quisque
potest, fuisse Romae Petrum. Nam nihil est necesse,
quod illuc prius accessisset Petrus, quam vlli alij Christiani. Simul
& credibile est, fratres ipsos, qui tum obviam Paulo vene-
rant, aliquam ante cum Paulo necessitudinem habuisse, neque
primum Romae fuisse conuersos ad Christianismum. Debilis
igitur obiectio est, nec ratione multo robustiori conatur
aduersarius eam confutare. Quid enim si dum Tiberius im-
peraret, fratres quidam, facta per Stephani mortem disper-
sione, quemadmodum in actis traditur, concessissent Ro-
mam: num ob id non fuisset item praesentia petri necessaria?
Annon legimus in actis, quod quum audissent apostoli, quod Sama-
ria per philippum recepisset verbum dei, miserunt ad eos
Petrum & Ioanem? Ecce quum accepisset ecclesia, Samaritas per
philippi praedicationem ad fidem fuisse conuersos, & bap-
tizados, operae precium tamen fuisse duxit, vt nihilominus Pe-
trus & Ioannes eo se conferrent. Est nunc Velenus, & argu-
tetur, Roma narcissum habuit, Andronicumque & Iulianum
atque priscillam & Aquilam, iccirco nihil opus habuit Petri praesentiam desiderasse. Necessaria profecto fuerat Petri praesentia Romae, quum ob alias causas, tum quod magi Simonis artes apprime callebat, cuius gratia potissimum & Samariam pridem accessit. Nam vt in actis proditur, ille apud Samariam artem exercebat magicam, ac gentem Samariae demetabat, dicens se esse quempiam magnam, cui auscultabant illi a minimo vsque ad maximum, dicentes, hic est virtus dei, quae vocatur magna. haecenus ex actis, viij. ca. Ob huius nimirum artes, apostoli qui tum erant Hierosolymis, metuentes ne Samaria conuerteret, Petrum & Ioannem eo miserunt. Pudet factus itaque Simon, ilico recessit Antiochiam, quo & Petrus haud diu postea se recepit. Caeterum & inde quum esset per Petrum fugatus, Romam se contulit. Ob quam rem, & eum secutus Petrus, tandem venit Romam. Nam eadem causa, quae Petrum ante ad Samariam, & post hoc Antiochiam traxit, iam ad eum quoque Romam adire. Si non eius conflictationis, quam Romae cum Simone Petrus habuerat, praerogative scrip-

Actuum. viij.

Actuum. viij.

Aegesippus,
Orosius.

Eusebius.

tores meminerit, inter quos & Aegesippus est, nemo nobis credat, sed iam ad Orosium veniam⁹, ex cuius historia, nobis aduersarius citat, Tiberij tempore Senatum edicto constituisse, exterminandos ex vrbe Christianos. Quobrem & oportuit Tyberij tēpore, Christianos Romæ fuisse. Sed audiat aduersari⁹, quid idē Orosius eiusdē libri ca. iij. scripserit, in hunc modū. Exordio regni Claudij, Petr⁹ apostol⁹ dñi nostri Ihesu christi Romam venit, & salutarem cunctis credentibus fidem, fideli verbo docuit, potentissimisq; virtutibus approbavit. Exin, Christiani Romæ esse cœperunt. Hactenus Orosius. Audiat istud Velenus, nempe cœpisse Romæ Christianos post aduentum Petri, & ori digitū apponat. Idem testatur & Eusebius ca. xiiij. libri secundi, de Petro loquens. Salutaris prædicationis verbo, primus in vrbe Roma euangelij sui clauibus, ianuam regni cœlestis aperuit. Ecce primus in vrbe Roma, Petrus verbo salutaris prædicationis, hoc est clauibus Euāgelij sui, cœlestis regni ianuam Romanis aperuit. Nec cōtradicit Orosius sibi. Stat eni & conuersos aliquos ex Iudæa, vt supra diximus, Romam ante Petrum venisse, qui nihil ibi publicitus docuerunt, & tamen Petrum primū fuisse, qui Romanis erat concionat⁹, & ex ipsis Romanis aliquot ad Christianismū conuerterit. Cateri vero, quia præter Orosium nihil alicuius momenti afferunt, nullam a nobis exigunt responsionē. Et hactenus pro responsione ad tertium Cauillū dictū sit.

CAVILLVS QVARTVS.

Quibus ea res magis cōperta fieri debuit, atq; discipulis apostolicis, & qui proxime vigerunt post apostolos. At illi hoc nobis indubitato prodidere Petrū & Paulum Romæ passos fuisse, quorum vnus videlicet Lini, Timotheum salutauerat nomine Apostolus dicens, Salutate Eubolus, & Pudens, & Linus. Alterius autem in actis apostolicis celebratur memoria, inquitente Luca, Quidā vero viri adherentes Paulo crediderūt, in quibus & Dionysius Areopagita, & mulier nomine Demaris, & alij cū